

1 Korintiërs 5: 9-13

Paulus begint de tekst van vandaag met een verwijzing naar een eerdere brief die hij geschreven heeft. *Ik schreef u reeds in mijn brief dat u niet moet omgaan met hoereerders.....* Wij weten niet wat Paulus allemaal geschreven heeft in deze brief, want deze brief is niet bewaard gebleven. Dat is voor ons, nieuwsgierige mensen wel een tikkeltje teleurstellend. Ik zou best meer willen weten over de vorige correspondentie met de Korintiërs. Maar ja, de Bijbel is er niet om onze nieuwsgierigheid te bevredigen, de Bijbel is er om ons geloof te stimuleren. Blijkbaar vond de Heilige Geest voor dat doel die andere brief van Paulus niet belangrijk genoeg. In ieder geval heeft Paulus in deze verloren gegane brief geschreven dat de Korintiërs niet moeten omgaan met hoereerders. Maar wat Paulus daar geschreven heeft is voor z'n lezers blijkbaar niet helemaal duidelijk geweest. De woorden van Paulus zijn zo opgevat alsof alle contacten met alle hoereerders, inhaligen, oplichters en afgodendienaars zonder uitzondering moet worden verbroken. Maar dat heeft Paulus niet bedoeld. Dat is ook niet haalbaar. Een dergelijke eis kun je alleen vervullen door de wereld en het leven te verlaten. En dat kan niet de bedoeling zijn.

Wat Paulus wel bedoelde gaat hij nu verduidelijken. Hij heeft het niet over dergelijke contacten in het algemeen, maar over het bieden van een legitieme plaats in de christelijke gemeente. Binnen de gemeente mag niet met dergelijke mensen omgegaan worden alsof er niets aan de hand is.

Buiten de gemeente ligt dat anders. Je ontkomt er niet aan dat je via je werk of in de buurt te maken kunt krijgen met mensen die er een levensstijl op na houden die wij zouden afkeuren. En met deze mensen mag je vrijmoedig omgaan. Je hoeft de buurtbarbecue niet om deze reden af te zeggen. Maar binnen de gemeente geldt een andere gedragslijn. Van gemeenteleden mag je verwachten dat Gods Woord voor hen gezag heeft en dat men zich daardoor wil laten leiden. En als gemeenteleden er een levensstijl op na houden die ingaat tegen Gods Woord, dan mag je niet doen alsof je neus bloedt. Dat heeft Paulus bedoeld te zeggen in zijn vorige brief.

Overigens mogen we, als christenen bij de uitleg van deze tekst best even kritisch naar onszelf kijken. Hoe vaak is het niet zo dat zonden op het gebied van seksualiteit een overtrokken aandacht kregen. Maar in de Bijbel staan een geldgierige, een lasteraar en een oplichter op één lijn met een hoereerder, een afgodendienaar of een dronkaard. Het is Bijbels gezien onjuist, als gemeenteleden onder de koffie hun broeders en zusters door het

slijk halen en ondertussen een vooraanstaande positie in de kerk innemen en dan wel met droge ogen een hoereerder de gemeente uitwerken. Dat is ronduit hypocriet.

Maar er is bij de uitleg van deze verzen nog een ander levensgroot gevaar. We mogen de woorden van Paulus niet op een Farizeese manier hanteren, alsof het een harde wet is. Als we dat doen zouden we niet meer naar de Geest van Jezus leven. Want de Evangeliën vertellen ons meer dan eens dat Jezus wel at met zondaars en tollenaars. Een Joodse rabbi uit die tijd zou er geen moment aan denken met zulke figuren aan tafel te gaan. Zij voelden zich ver verheven boven zulk gezelschap en keken erop neer. Als rechtvaardige, wetsgetrouwe Jood moest je je ver houden van de kring der zondaars. Vandaar ook dat de Joodse leiders hevig verontwaardigd waren dat die Rabbi uit Nazareth wèl met die mensen omging en met ze at.

Op het eerste gezicht lijkt het verwijt van deze leiders op één lijn te liggen met wat Paulus aan de Korintiërs schrijft. Je moet zelfs niet met zulke mensen eten, zegt hij. Dat kan niet in de gemeente van Christus.

Maar dat is precies wat Jezus wel doet. Hij gaat wel met ze om. Hij komt bij ze over de vloer. Hij eet met hen.

Weet Paulus dat dan niet? Of is hier sprake van een terugval van Paulus in zijn Farizeese verleden?

Paulus' woorden worden maar al te vaak wel als een harde wet gehanteerd. Het gevolg ervan is, dat er in de gemeente koude, kille atmosfeer ontstaat, waarin men vanuit de hoogte op mensen neerkijkt die een verkeerde afslag hebben genomen en de neus ophaalt. Dan zijn we in een klimaat terecht gekomen waarin Jezus zelf niet meer aarden kan.

Maar dat bedoelt Paulus nu net niet! Hij heeft geconstateerd dat men in de gemeente van Korinte een legitieme plaats geeft aan iemand die in zonde leeft. En dat kan niet, zegt hij. De Korintiërs deden alsof er niets aan de hand was. Door met hem te eten stimuleerden ze hem in zijn zonde.

En dat gaat in tegen het karakter van de gemeente. De gemeente mag geen broedplaats van zonde worden. Dat is de achtergrond van Paulus' woorden. Ze werden ingegeven door de situatie daar in Korinte.

Maar in de evangeliën vinden we een totaal andere achtergrond. Jezus at met zondaars omdat deze mensen werden genegeerd. Vanuit de eigen rechtvaardigheid had de schriftgeleerden de zondaars afgeschreven en wilden niets met hen te maken hebben. Ze

waren lucht voor hen.

In die situatie komt Jezus. Hij loopt niet met een boog om deze zondaars heen. Hij heeft hart voor hen. Hij zoekt hen op. En het gevolg is dat zij nu Hem beginnen te zoeken. We lezen in Lukas 15 dat de tollenaars en zondaars tot Hem plachten te komen om naar Hem te horen. Waarom zocht Jezus deze mensen op? Deed Hij dat om de indruk te geven dat het allemaal wel meeviel en dat Hij niet zo zwaar tilde aan de zonde? Nee. Hij deed dat omdat deze mensen Hem aan het hart gaan. Omdat Hij hen wil bevrijden uit hun verloren situatie. Ze waren ziek. Zij die gezond zijn hebben geen dokter nodig, maar zij die ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars tot bekering (Luk. 5:31). Jezus wakkerde bij deze mensen een verlangen naar God op. Dat zat er bij Hem achter. Hij wilde hen tot inkeer brengen. Daarom at Hij met hen en Hij ging daar heel ver in. Hij at zelfs nog met Judas in de nacht van het verraad.

Paulus en Jezus hadden dus dezelfde motivatie. Het was hun beiden te doen om het behoud van zondaars. Maar omdat de situatie waarin ze zich bevonden zo verschillend was, was de weg waarlangs daarnaar gezocht moest worden, ook verschillend. In Jezus' dagen werden zondaars met de nek aangekeken en er was niemand geïnteresseerd in hun redding. Maar in Korinte werd de indruk gegeven dat er helemaal niets verkeerd was met hun leven en dat er binnen de gemeente alle ruimte was voor een zondige levensstijl. In die situatie zegt Paulus: ga niet met hen eten. Doe wie in zonde leeft uit uw midden weg. Op die manier zal hij misschien tot inkeer komen.

Als we ons de achtergrond realiseren, dan is het duidelijk dat we zowel het optreden van Jezus als de aanwijzingen van Paulus niet mogen opvatten als tijdloze, algemeen geldende, ijzeren wetten, die in elke situatie moeten worden toegepast. We moeten altijd de achtergrond waarin dingen gezegd worden in rekening brengen. Het is Paulus en Jezus beiden te doen om het behoud en de bekering van de zondaar. Die bekering zal nooit plaatsvinden als zondaars genegeerd zouden worden zoals Joodse leiders in Jezus' tijd deden. Maar die bekering zal ook niet plaatsvinden als in de gemeente zondig gedrag wordt goed gepraat. Zo mag een gemeente nooit een kweekplaats van zonde zijn, maar juist een plaats waar voor zondaars genezing te vinden is. Laten we maar bidden om fijngevoeligheid en leiding van de Geest dat we in dergelijke situaties ten allen tijde in de geest van Christus mogen handelen.

AMEN